

til: „Det viser altsaa, at det var med velberaad Hu, at der stod § 5“. Men var det Meningen, saa gjaldt den hele Bestemmelse Alderstillæget, og saa kan den ærede Minister ikke nu sige, at det skulde gjælde Sædtillæget og Sædtillæget paa en vis bestemt Maade. Den ærede Justitsminister har imidlertid dengang, da Udvalget — uden at kjende nærmere til dette — troede, at det maatte være en Trykfeil, ikke modsagt det, men har antaget, hvad Udvalget meente, at her maatte være tale om Sædtillæg. Men det viser aabenbart, at Ministeren ikke kan have tænkt paa, hvad han nu siger, der skulde ligge i Loven. Den ærede Justitsminister indbragte dette Lovforslag ved Siden af det andet, som er udkommet som Lov under samme Dato, den 19de Februar 1861, uden at der ved Motiverne eller ved Fremlæggelsen er kommet fra hans Side en eneste Ytring om, at han med Hensyn til det, der her er Spørgsmaal om, vilde have den ene Lov forslaaet anderledes end den anden. I Udvalget — jeg tør appellere til ethvert Medlem af det — er der ikke fremkommet noget som helst Ord fra den ærede Minister om, at der skulde forslaaes noget Andet ved Henviisningen til Sædberegningen i Loven, om de juridiske Embeder end de Bestemmelser, der fandtes i Loven om Embedsmænd under Ministerierne; der har ikke været Tanke af Tvivl eller Tanke af Uenighed om denne Opfattelse mellem Udvalget og Ministeren eller mellem noget Medlem af Thinget og Udvalget dengang om, at Sagen skulde betragtes saaledes. Jeg troer altsaa, det maa siges, at Fremlæggelsen af Lovudkastet og alle de Forhandlinger, som fulgte deraf, stadfæste i fuldeste Maal den Fortolkning, som Udvalgets Fleertal nu har opstillet, og der kan ikke paavises det Allermindste, som gaaer i modsat Retning. Der er anført som Beviis herimod, at det Tillæg, hvorom der kunde blive Spørgsmaal paa Grund af Sædtillæget, er i sin Tid af Ministeriet blevet opført med 27,000 Rd., men det er allerede bemærket — hvad der isvrigt ligger nær, og hvad man finder i enhver Sag, hvor der er Tale om Overslag eller Beregninger — at man opstiller en rund Sum. Kunde man endda sige, at det gjaldt om de fleste Embeder, hvorom der er Spørgsmaal, at de have Fordringsgælder, saa kunde det endda bringes frem som et Argument; men for de allerfleste Embeder er der jo netop ikke Tale om Fordringsgælder, og naar en æret Rigsdagsmand (Klein), der nylig havde Ordet, meget stærkt henviste til nogle Ytringer af mig ved denne Leilighed, saa har han ikke lagt Mærke til, at der ikke dengang var den allerringeste tænkelige Grund til at omtale denne specielle Omstændighed med Hensyn til enkelte Embeder, hvor der var Tale om alle Embeder. De Ytringer af mig, som den ærede Rigsdagsmand hentydede til, gjaldt Lønningssatserne for de forskjellige Klasser og Embeder i Almindelighed, og hvorledes jeg skulde have havt Anledning til at bringe det frem, at for de enkelte Embeder, som have Embedsjord, skulde der ikke beregnes Sædtillæg, det kan jeg ikke forstaae; det kunde ikke falde Noget ind, da der ikke var Uenighed om dette Spørgsmaal. Men den ærede Rigsdagsmand gik videre; han dristede sig til at sige, at vi dengang ikke havde meent det, vi nu mene, ja, han dristede sig endog til at sige: Nei, det meente vi ikke — han satte sig altsaa i vort Sted, idet han sagde „vi“; men det er aldeles uberettiget at ville kaste noget Saadant ind. Jeg tilstaaer, at jeg ventede, at den ærede Formand vilde ringe med sin Klokke ved disse Ytringer; thi det er dog noget stærkt at sige om andre Medlemmer, at det og det er Noget, som de ikke mene, men som de kun vilde sige ind som et Paasud. Jeg skal ikke bruge det mod Dem, fra hvem det er kommet, skjøndt jeg med Rette kunde gjøre det; men jeg skal afvise saadanne Ytringer som fuldkommen uberettigede. Der er tale om, at ogsaa det skulde bevise Noget, at der i § 2 er anført, at fra den faste Gage skal drages Gjennemsnittet af de omhandlede Indtægters Nettobeløb i de sidste 10 Aar; men det er netop en Bestyrkelse for den Mening, som jeg og Andre hylde; thi det er dog klart, at under stigende Kornpriser vilde de Embedsmænd, der have Embedsjorder, vinde, eftersom Kornpriserne stige, en langt højere Indtægt af disse Jorder end efter de sidste 10 Aars Gjennemsnitspris, som gik forud for deres Embeds tiltrædelse. De ville derved have en saadan Gevinst, at den i alle Tilfælde vil overgaae den Tilvæxt i Indtægter, som de kunde faae